

17 de Març: Sant Patrici, Patró principal d'Irlanda

Text de l'Evangelí (Lc 10,1-12.17-20): En aquell temps, el Senyor en designà uns altres setanta-dos i els envià de dos en dos perquè anessin davant seu a cada poble i a cada lloc per on Ell mateix havia de passar. Els deia: «La collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que hi enviï més segadors. Aneu: jo us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni sandàlies, i no us atureu a saludar ningú pel camí. Quan entreu en una casa, digueu primer: 'Pau en aquesta casa'. Si allí hi ha algú que n'és digne, la pau que li desitgeu reposarà damunt d'ell; si no, tornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa, menjant i bevent el que tinguin: el qui treballa, bé es mereix el seu jornal. No aneu de casa en casa. Si entreu en una població i us acullen, mengeu el que us ofereixin, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent: 'El Regne de Déu és a prop vostre'. Però si entreu en una població i no us acullen, sortiu a les places i digueu: 'Fins i tot la pols del vostre poble que se'ns ha encastat als peus, ens l'espolem i us la deixem. Però sapigueu això: el Regne de Déu és a prop!'. Us asseguro que el dia del judici serà més suportable per a Sodoma que per a aquella població».

Els setanta-dos van tornar plens d'alegria i deien: «Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten pel poder del vostre nom». Jesús els digué: «Jo veia Satanàs que queia del cel com un llamp. Us he donat poder de trepitjar serps i escorpins i de vèncer tota la potència de l'enemic, i res no us farà mal. Però no us alegreu perquè els esperits se us sotmeten; alegreu-vos més aviat perquè els vostres noms estan inscrits en el cel».

«El Senyor en designà uns altres setanta-dos»

Fr. Gavan JENNINGS

(Dublín, Irlanda)

Avui celebrem el gran “Apòstol d’Irlanda” del segle cinquè, sant Patrici. Un sant que és honorat no solament al país on hi portà la fe catòlica, sinó també en força altres països del món que, al seu torn, en els segles XIX i XX, foren evangelitzats en bona part per emigrants i missioners irlandesos.

En l’Evangeli de la seva festa se’ns narra com Jesús «en designà uns altres setanta-dos i els envià de dos en dos perquè anessin davant seu a cada poble i a cada lloc per on Ell mateix havia de passar» (Lc 10,1). D’alguna manera, resulta irònic que aquest sigui el passatge seleccionat per a la festa d’un sant que, com un cas singular entre tots els grans missioners, ell sol, sense l’ajut de ningú, convertí tota una nació del paganisme a la fe catòlica. Sent adolescent, arribà per primera vegada a Irlanda com esclau, procedent de la Gran Bretanya romana, i hi arribà molt sol. Alguns anys més tard, després de rebre l’ordenació sacerdotal i episcopal, tornà a la gent que l’havia esclavitzat, desitjant profundament guanyar-lo per al Crist, i un cop més romangué totalment sol.

Novament apareix com irònic que l’Evangeli d’avui enclogui aquestes paraules de Jesús: «La collita és abundant, però els segadors són pocs» (Lc 10,2), com si no fos possible la collita si no és comptant amb molts sembradors, com si l’evangelització del món fos una “qüestió de números”. Però potser a través d’aquesta “estretor” («pocs») de treballadors Jesús volgué també referir-se al dèficit personal de santedat: Crist no té menester de multituds per tal de convertir el món; Ell necessita sants. Fins i tot un sol sant pot convertir una nació sencera, tal i com avui ho contemplem en sant Patrici. El Papa Francesc ens recordà que són aquests homes i dones els cors dels quals són plens —així era el cas de sant Patrici— del foc de l’Esperit Sant, els qui iniciaran «una nova etapa evangelitzadora més fervorosa, alegre, generosa, audaç, plena d’amor fins a la fi i contagiosa!».